

CONSILIUL LOCAL ANINA
SERVICIUL PUBLIC COMUNITAR LOCAL DE EVIDENȚĂ A
PERSOANELOR

STAREA CIVILĂ

Are ca principale atribuții :

- înregistrarea actelor și faptelor de stare civilă -
nașteri, căsătorii , decese**

Tel.0255/241742, Fax. 0255/240115

NAȘTERI

În tocmirea actului de naștere se face la Serviciul Public Comunitar Local de Evidență a Persoanelor sau la primăria unității administrativ-teritoriale (municipiu, oraș sau comună), în a cărei rază s-a produs evenimentul.

Au obligația de a face declarația de naștere oricare dintre părinți, iar dacă, din diferite motive, nu o pot face, obligația declarării revine medicului, persoanelor care au fost de față la naștere, asistentului social sau, după caz, persoanei cu atribuții de asistență socială din unitatea sanitară în care a avut loc nașterea sau oricărei persoane care a luat cunoștință despre nașterea copilului.

Declararea nașterii se face în termen de 30 zile pentru copilul născut viu

3 zile de la data nașterii, pentru copilul născut mort

24 de ore de la data decesului, pentru copilul născut viu care a decedat înăuntrul termenului de 30 zile

Întocmirea actului de naștere al copilului găsit se face în termen de 30 zile de la data găsirii acestuia

Întocmirea actului de naștere, în cazul copilului părăsit de mamă în unități sanitare, se face imediat după împlinirea termenului de 30 zile de la întocmirea procesului-verbal de constatare a părăsirii copilului, semnat de reprezentantul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului, reprezentantul poliției și de cel al unității sanitare.

Înregistrarea nașterii copilului se face în baza declarației verbale, prezentându-se următoarele documente:

certificatul medical constatator al nașterii întocmit pe formular tip, care va trebui să poarte număr de înregistrare, dată certă, sigiliul/ștampila unității sanitare, semnătura și parafa medicului

actul de identitate al mamei și al declarantului, dacă nașterea nu este declarată de mamă (în original și copie)

certificatul de căsătorie al părinților copilului, dacă sunt căsătoriți (în original și copie)

Întocmirea actului de naștere al copilului, în lipsa actului de identitate al mamei, se face pe baza celorlalte documente prevăzute, a documentului întocmit de reprezentantul poliției cu ocazia verificărilor efectuate la solicitarea unității sanitare în care a avut loc nașterea, cu privire la datele de identificare a mamei, și a verificărilor în registrele de stare civilă sau în Registrul Național de Evidență a Persoanelor.

Întocmirea actului de naștere al copilului, în cazul în care nașterea mamei nu este înregistrată, se face pe baza declarației scrise a persoanelor menționate mai sus, unui proces-verbal privind identitatea declarată de mamă, semnat de reprezentantul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului, de reprezentantul poliției și de cel al unității sanitare, a certificatului medical constatator al nașterii și a actului de identitate al declarantului. În acest caz, numele de familie și prenumele copilului se stabilesc prin dispoziție emisă în termen de 5 zile de la data solicitării de către primarul unității

administrative-teritoriale unde se înregistrează nașterea.

Dacă declarația a fost făcută după împlinirea termenului de 30 zile de la data nașterii, actul de naștere se întocmește la cererea scrisă a declarantului, cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale în a cărei rază s-a produs evenimentul, cu avizul conform al serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor. Înregistrarea nașterii se realizează în termen de 90 zile de la data solicitării.

Întocmirea actului de naștere se face pe baza documentelor prevăzute mai sus, a expertizei medico-legale cu privire la data nașterii, în format an, lună, zi, și sexul persoanei, dacă nu există certificat medical constatator al nașterii, precum și a verificărilor stabilite prin hotărâre a Guvernului.

CĂSĂTORII

Actele necesare pentru încheierea căsătoriei

A. Actele de identitate

Buletin de identitate sau cărți de identitate pentru cetățenii români domiciliați în România.

Pașapoartele pentru cetățenii români domiciliați în străinătate și cetățenii străini

Carnetele de identitate pentru persoanele fără cetățenie

Se prezintă actul de identitate în original, însoțit de o copie nelegalizată.

B. Certificate de naștere

Se prezintă certificatele în original însoțite de câte o copie nelegalizată.

Cetățenii străini care nu sunt născuți în România, vor prezenta certificate de naștere în original însoțite de câte o copie tradusă în limba română, autentificată de un notar public și cu respectarea formalităților de apostilare sau supralegalizare, după caz.

C. Dovada desfacerii sau încetării căsătoriei anterioare

Hotărârea judecătorească de divorț, definitivă și irevocabilă

Certificatul de deces în original și copie nelegalizată.

D. Certificatele medicale prenuptiale

Se obțin de la o autoritate sanitară din România. Certificatele medicale prenuptiale au o valabilitate de 14 zile, interval de timp în care căsătoria trebuie să fie încheiată. Certificatele medicale prenuptiale vor purta mențiunea "SE POATE CĂSĂTORI".

E. Certificat de cutumă (pentru cetățenii străini)

Dovada eliberată de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale țărilor ai căror cetățeni sunt, din care să rezulte că sunt îndeplinite condițiile de fond, cerute de legea lor națională, pentru încheierea căsătoriei.

Cetățenii statelor cu care România a încheiat tratate, convenții sau acorduri de asistență juridică în materie civilă sau de drept al familiei (Albania, Austria, Belgia, Bosnia și Herțegovina, Bulgaria, Cehia, China, R.P.D. Coreană, Croația, R. Cuba, Franța, R.P. Mongolă, Polonia, Federația Rusă, Republica Serbia, Slovacia, Slovenia, Ungaria), precum și cetățenii statelor care nu au misiune diplomatică acreditată în România, fac dovada îndeplinirii condițiilor de fond cerute de legea lor națională pentru încheierea căsătoriei, cu documente justificative eliberate de autoritățile competente ale statului de cetățenie.

DECLARAȚIA NOTARIALĂ a cetățeanului străin, din care să rezulte că îndeplinește condițiile necesare încheierii căsătoriei în România.

NOTĂ:

1. Cetățenii germani care doresc să încheie căsătorii pe teritoriul României vor face dovada că sunt îndeplinite condițiile de fond, cerute de legea lor națională, pentru încheierea căsătoriei în România, num ai cu Certificatul de capacitate de căsătorie

eliberat de către oficiul de stare civilă competent din Germania, în original, pe care a fost aplicată Apostila conform Convenției cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, adoptată la Haga, la 05.10.1961, la care România a aderat prin O.G. nr. 66-1999, aprobată prin Legea nr. 52/2000, cu modificările și completările ulterioare, împreună cu traducerea acestuia în limba română, legalizată de notarul public.

- 2. În cazul încheierii unei căsătorii în România dintre un cetățean român și un cetățean elvețian, acesta din urmă va prezenta numai un document eliberat de autoritățile din Elveția sub forma unui "Certificat de capacitate matrimonială", document care trebuie să aibă Apostila conform Convenției de la Haga din data de 05.10.1961, pentru a fi valabil.*
- 3. Cetățenii Ucrainei, care locuiesc în străinătate, în vederea înregistrării unei căsătorii și a confirmării stării lor civile fac o declarație pe proprie răspundere, legalizată de către reprezentantul diplomatic, oficiul consular al Ucrainei sau notar, prin care se confirmă că persoana în cauză nu este căsătorită.*
- 4. Cetățenii saudiți care vor să se căsătorească în România trebuie să se adreseze în primul rând, forurilor de resort din Regat pentru aprobarea căsătoriei. În cazul obținerii aprobării, aceasta se transmite Ambasadei Regatului Arabiei Saudite din țara unde urmează a se încheia căsătoria, ambasada eliberând o dovadă privind aprobarea căsătoriei.*
- 5. Cetățenii israelieni care doresc să încheie căsătorii pe teritoriul României vor face dovada că sunt îndeplinite condițiile de fond, cerute de legea lor națională, pentru încheierea căsătoriei, cu următoarele documente:*

I. extras de înregistrare civilă, eliberat de Ministerul de Interne sau

extras din evidențele populației, eliberat de Ministerul de Interne

Documentul va fi prezentat în original, la care se vor anexa copia xerox și traducerea legalizată a acestuia și se va avea în vedere ca data emiterii să fie recentă (maximum 3 luni de la emitere).

II. în cazul în care, în extras, la rubrica "stare civilă", este trecut "divorțat" sau "văduv", se vor solicita, după caz, hotărârea de divorț sau certificatul de deces, în original, la care se vor anexa copia xerox și traducerea legalizată a documentului.

III. Declarație notarială pe proprie răspundere, din care să rezulte că, la data depunerii documentelor la oficiul stării civile, nu există încheiată o altă căsătorie.

Pentru apatrizi legea națională este legea statului în care își au domiciliul sau reședința

F. Aprobarea Ministrului Apărării Naționale, a Ministrului de Interne, a Ministrului de Justiție ori a conducătorilor serviciilor de stat specializate în domeniul apărării și siguranței naționale, în cazul cadrelor militare active (ofițeri, maiștrii, subofițeri) care se căsătoresc cu o persoană apatridă sau care nu are exclusiv cetățenia română.

FOARTE IMPORTANT!

Viitorii soți se vor prezenta împreună în vederea înregistrării declarației de căsătorie, cu actele menționate mai sus.

Vârsta minimă necesară pentru încheierea căsătoriei este de 18 ani. Pentru motive temeinice, minorul (atât fata, cât și băiatul) care a împlinit vârsta de 16 ani se poate căsători în temeiul unui aviz medical, cu încuviințarea părinților săi, ori după caz, a tutorelui și cu autorizarea instanței de tutelă în a cărei circumscripție minorul își are domiciliul. Dacă unul dintre părinți este decedat sau se află în imposibilitatea de a-și manifesta voința, încuviințarea celuilalt părinte este suficientă. Dacă nu există nici părinți, nici tutore care să poată încuviința căsătoria, este necesară încuviințarea persoanei sau a autorității care a fost abilitată să exercite drepturile părintești.

Căsătoria se încheie în termen de 10 zile de la data înregistrării declarației, termen în care se include atât ziua când a fost făcută declarația de căsătorie, cât și ziua în care se oficiază căsătoria.

La oficierea căsătoriei este obligatorie prezența a doi martori, persoane majore, având asupra lor actele de identitate.

DECESE

Înregistrarea decesului

Actul de deces se întocmește la Serviciul Public Comunitar Local de Evidență a Persoanelor sau la primăria unității administrativ-teritoriale (municipiu, oraș sau comună), în a cărei rază teritorială s-a produs decesul, pe baza declarației verbale făcute de către membrii familiei decedatului, iar în lipsa acestora de către colocatari, vecini, administratorul imobilului, medicul sau alt cadru din unitatea sanitară unde s-a produs decesul.

Declararea decesului se face în termen de 3 zile de la data încetării din viață a persoanei.

Când decesul se datorează unei sinucideri, unui accident sau altor cauze violente precum și în cazul găsirii unui cadavru, declarația se face în termen de 48 de ore, socotit din momentul decesului sau al găsirii cadavrului.

În astfel de cazuri, înregistrarea se face pe baza certificatului medical constatator al decesului și a dovezii eliberate de poliție sau de parchet.

În cazul în care decesul nu a fost declarat în termen, întocmirea actului de deces se face cu aprobarea parchetului.

O dată cu declarația de deces, declarantul va depune următoarele acte:

certificatul medical constatator al decesului, întocmit și semnat de medicul sau cadrul mediu sanitar care a făcut constatarea în care trebuie consemnată cauza decesului

actul de identitate al celui decedat (în original și copie)

livretul militar sau adeverința de recrutare, după caz, pentru persoanele supuse obligațiilor militare

certificatul de naștere, căsătorie al decedatului (în original și copie)

actul de identitate al declarantului (în original și copie)

Întocmirea actului de deces, în baza unei hotărâri judecătorești definitive de moarte, se face din oficiu sau la cererea persoanei interesate, după caz, la autoritatea administrației locale de la:

locul de naștere al celui declarat mort

domiciliul celui declarat mort, în cazul când actul de naștere a fost întocmit la autoritățile locale din străinătate

domiciliul persoanei care a solicitat declararea judecătorească a morții, în situația în care locul nașterii și domiciliul decedatului nu sunt cunoscute

ELIBERAREA CERTIFICATELOR DE STARE CIVILĂ LA CERERE

în caz de pierdere, furt sau distrugere

în baza hotărârii judecătorești sau a deciziilor administrative

Certificatele de stare civilă se eliberează la cerere persoanei îndreptățite, pe baza înregistrărilor și a mențiunilor înscrise în registrele de stare civilă.

Certificatele de stare civilă se eliberează numai cetățenilor care posedă act de identitate (în original și copie). Cetățenii care nu au acte de identitate vor fi îndrumați să solicite mai întâi la Serviciul de Evidență a Persoanelor de care aparțin, eliberarea unei cărți de identitate provizorii.

Cetățenilor români cu domiciliul în străinătate și cetățenilor străini ale căror acte de stare civilă sunt înregistrate în țară li se vor elibera certificate pe baza pașaportului (în original și copie).

Persoanele care au domiciliul în alte localități decât cele în care sunt păstrate registrele de stare civilă și nu se pot deplasa personal pentru a obține certificatele de stare civilă, vor adresa cererea primăriei în raza căreia au domiciliul sau reședința, indicând localitatea unde

se găsește actul respectiv și datele de stare civilă, pentru identificarea actului cu procură specială.

Procura specială poate fi autentificată:

în țară de un notar public

în străinătate, la misiunea diplomatică sau oficiul consular al României din statul de reședință sau la un notar public străin, cu apostilă, conform Convenției de la Haga.

Certificatul de naștere se eliberează numai titularului actului.

Pentru copiii minori, care nu au acte de identitate, precum și pentru cei puși sub interdicție, certificatul de naștere se eliberează părintelui sau reprezentantului legal.

Certificatul de căsătorie se poate elibera unui a dintre soți.

Certificatul de deces se eliberează membrilor familiei sau altor persoane în dreptăți

Persoanele cu domiciliul sau cu reședința în străinătate, a căror naștere și/sau căsătorie a fost înregistrată în România, pot solicita eliberarea certificatului de naștere/căsătorie și prin împuternicit cu procură specială.

Cererile pentru procurarea de certificate de stare civilă din străinătate se soluționează de către Ministerul Afacerilor Externe - Direcția Relații Consulare.

TRANSCRIEREA CERTIFICATELOR DE STARE CIVILĂ ÎNTOCMITE ÎN STRĂINĂTATE

Actele de stare civilă ale cetățenilor români, întocmite în străinătate, la autoritățile locale competente, se transcriu, obligatoriu, în registrele de stare civilă române, în termen de 6 luni de la întoarcerea în țară sau de la primirea din străinătate, a certificatului ori extrasului de stare civilă.

Cererea de transcriere, se adresează primăriei localității în raza căreia își are domiciliul solicitantul, însoțită de următoarele acte:

certificatul (extrasul) în original;

o fotocopie (xerocopie) a acestuia;

traducerea în limba română, autentificată de un notar public sau de oficiul consular român;

documente justificative pentru completarea unor rubrici care nu au fost completate în certificatul original (de exemplu: lipsa datei nașterii soților, a rubricilor privind părinții acestora, nemenționarea numelui soților după căsătorie, etc.).

Documente justificative pot fi:

- *certificatul de naștere*
- *adeverința din care să rezulte numele după căsătorie sau declarația soților la notar sau oficiul consular*
- *sentința de divorț rămasă definitivă pentru cei care au mai fost căsătoriți*
- *copia cărții de identitate, pașaportul*

Cetățenii români cu domiciliul în străinătate pot cere transcrierea, direct sau prin împuternicit cu o procură specială (autentificată în țară de un notar public, iar în străinătate, de oficiul consular român din statul de reședință sau la notar cu apostilă conform Convenției de la Haga).

În acest caz, cererea se depune la primăria localității în raza căreia au avut ultimul domiciliu, iar dacă nu au avut vreodată domiciliul în România, la Primăria Sectorului 1 București, unde se va efectua transcrierea certificatului.

În cazul în care cererea de transcriere se depune prin împuternicit cu procură specială, pe lângă actele menționate mai sus, este necesară și declarația notarială a cetățeanului român, titular al certificatului în cauză, în care să se specifice dacă s-a mai solicitat sau nu transcrierea/înscirerea certificatului în registrele de stare civilă române din țară sau străinătate și că nu mai există un alt act de stare civilă reconstituit.

Transcrierea certificatelor și a extraselor de stare civilă se efectuează cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale de la locul de domiciliu al solicitantului, cu avizul prealabil al Serviciului Public Comunitar Județean de Evidență a Persoanelor.

FOARTE IMPORTANT !

Toate documentele administrative emise de autoritățile străine ce vor fi prezentate pentru a fi înregistrate în registrele de stare civilă, vor trebui să îndeplinească următoarele condiții:

- documentele eliberate de instituții ale statelor semnatare ale Convenției de la Haga din 5/10/1961 **vor fi în mod obligatoriu apostilate**
- sunt scutite de supralegalizare sau apostilare, documentele emise de statele cu care România a încheiat tratate, acorduri sau convenții bilaterale de asistență juridică în materie civilă sau de dreptul familiei
- documentele care nu se regăsesc în primele două situații, vor fi în mod obligatoriu supralegalizate.

ANEXA 1

Lista completă a statelor cu care România a încheiat tratate/convenții/acorduri de asistență judiciară, care prevăd **scutirea de supralegalizare sau orice altă formalitate :**

Republica Albania
Republica Austria
Regatul Belgiei
Bosnia și Herțegovina
Bulgaria
Republica Ceha
Republica Populară Chineză
Republica Populară

<i>Democrată Coreană</i>
<i>Croația</i>
<i>Republica Cuba</i>
<i>Republica Franceză</i>
<i>Republica Moldova</i>
<i>Republica Populară Mongolă</i>
<i>Republica Polonă</i>
<i>Federația Rusă</i>
<i>Republica Serbia</i>
<i>Slovacia</i>
<i>Slovenia</i>
<i>Ucraina</i>
<i>Republica Ungară</i>

ANEXA 2

Convenția cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine încheiată la Haga la 5 octombrie 1961, la care România a aderat prin O.G. nr. 66/1999, aprobată prin Legea nr. 52/2000, cu modificările și completările ulterioare, se aplică cu următoarele state:

<i>Africa de Sud</i>
<i>Andora</i>
<i>Antigua-Barbuda</i>
<i>Republica Argentina</i>
<i>Armenia</i>
<i>Australia</i>
<i>Azerbaidjan</i>
<i>Bahamas</i>
<i>Barbados</i>
<i>Republica Belarus</i>
<i>Belize</i>
<i>Botswana</i>
<i>Brunei Darussalam</i>
<i>Republica Cipru</i>
<i>Columbia</i>
<i>Confederația Elvețiană</i>
<i>Republica Estonia</i>
<i>Republica Finlanda</i>
<i>Republica Federală Germania</i>
<i>Republica Elenă (Grecia)</i>

<i>Insulele Cook</i>
<i>Dominica</i>
<i>Danemarca</i>
<i>Ecuador</i>
<i>Fidji</i>
<i>Grenada</i>
<i>Honduras</i>
<i>India</i>
<i>Insulele Marshall</i>
<i>Republica Irlanda</i>
<i>Statul Israel</i>
<i>Republica Italiană</i>
<i>Japonia</i>
<i>Kazahstan</i>
<i>Lesotho</i>
<i>Republica Letonia</i>
<i>Liberia</i>
<i>Lichtenstein</i>
<i>Republica Lituania</i>
<i>Marele Ducat al Luxemburgului</i>

<i>Republica Macedonia</i>
<i>Malawi</i>
<i>Republica Malta</i>
<i>Maurițius</i>
<i>Statele Unite Mexicane</i>
<i>Principatul Monaco</i>
<i>Namibia</i>
<i>Niue</i>
<i>Regatul Norvegiei</i>
<i>Noua Zeelandă</i>
<i>Olanda</i>
<i>Republica Panama</i>
<i>Republica Portugheză</i>
<i>România</i>
<i>Serbia și Muntenegru</i>
<i>Sain Kitts and Nevis</i>
<i>Salvador</i>
<i>Sf. Incent și Grenadine</i>
<i>Sf. Lucia</i>
<i>Samoa</i>
<i>San Marino</i>

<i>Seychelles</i>
<i>Spania</i>
<i>Regatul Suediei</i>
<i>Republica Suriname</i>
<i>Swaziland</i>
<i>Tonga</i>
<i>Trinidad Tobago</i>
<i>Republica Turcia</i>
<i>Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord</i>
<i>Statele Unite ale Americii</i>
<i>Republica Venezuela</i>

ANEXA 3

Sunt supuse supralegalizării actele de la autorități și instituții din străinătate, din state cu care România nu are tratate sau convenții de asistență juridică în materie, care urmează a fi folosite în România și pentru care nu există scutire de supralegalizare.

Pentru aceste documente trebuie urmate 3 etape succesive, în cadrul procedurii de supralegalizare, respectiv:

- 1. certificarea propriu-zisă a documentului, care se îndeplinește, la nivel național, de către autoritatea competentă, în funcție de propriile prevederi legislative*
- 2. supralegalizarea documentului, vizat de autoritatea competentă a statului de proveniență, de către misiunea diplomatică sau oficiul consular de carieră ale României, din acel stat, sau de către misiunea diplomatică sau oficiul consular ale statului de origine, din România*

3. *supralegalizarea finală a documentului de către Ministerul Afacerilor Externe al României*

ATRIBUIREA CODULUI NUMERIC PERSONAL

Cetățenii români care solicită eliberarea pașaportului simplu electronic cu date biometrice și nu au atribuit un cod numeric personal, vor depune o cerere scrisă pentru atribuirea codului numeric personal la structura de stare civilă a oricărui serviciu public comunitar județean de evidență a persoanelor, indiferent de locul nașterii sau a domiciliului avut în țară.

La depunerea cererii vor fi prezentate, în original și fotocopie, următoarele documente:

- certIFICATELE DE STARE CIVILĂ ELIBERATE DE AUTORITĂȚILE ROMÂNE;*
- DOCUMENTUL DE IDENTIFICARE VALABIL (ACT DE IDENTITATE SAU PAȘAPORT, ELIBERAT DE AUTORITĂȚILE STRĂINE);*
- DOCUMENTUL PRIN CARE SE FACE DOVADA CETĂȚENIEI ROMÂNE;*
- TIMBRU FISCAL DE 5 LEI.*

SCHIMBAREA NUMELUI PE CALE ADMINISTRATIVĂ

În conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 323/2003, cererea de schimbare a numelui de familie și/sau prenumelui pe cale administrativă se depune la primăria locului de domiciliu, pentru cetățenii români sau apatrizii cu domiciliul în România ori la primăria ultimului loc de domiciliu avut în țară, pentru cetățenii români cu domiciliul în străinătate.

Cererea de schimbare a numelui trebuie să fie motivată și să fie însoțită de următoarele documente:

- *copii de pe certificatele de stare civilă ale persoanei care solicită schimbarea numelui;*
 - *un exemplar al Monitorului Oficial al României, Partea a III-a, în care a fost publicat, potrivit art. 10, extrasul din cererea de schimbare a numelui, exemplar de la publicarea căruia să nu fi trecut mai mult de un an;*
 - *consimțământul, dat în forma autentică, al celuilalt soț, în cazul schimbării numelui de familie comun purtat în timpul căsătoriei;*
 - *copie de pe decizia de aprobare a autorității tutelare, în cazurile prevăzute de art.7;*
 - *cazierul judiciar și cazierul fiscal ale solicitantului;*
 - *taxă pentru verificarea dosarului și obținerea dispoziției pentru soluționarea cererii de schimbare a numelui pe cale administrativă în valoare de 100 lei;*
 - *orice alte acte pe care solicitantul le consideră necesare pentru motivarea cererii sale.*
-
- *Conform art. 4 alin.(2) și (3) din prezenta ordonanță, sunt considerate ca întemeiate cererile de schimbare a numelui în următoarele cazuri:*
 - *a) când numele este format din expresii indecente, ridicole ori transformat prin traducere sau în alt mod;*
 - *b) când persoana în cauză a folosit, în exercitarea profesiei, numele pe care dorește să îl obțină, făcând dovada cu privire la aceasta, precum și asupra faptului că este cunoscută în societate sub acest nume;*
 - *c) când din neatenția ofițerilor de stare civilă ori ca urmare a necunoașterii reglementărilor legale în materie, au fost efectuate mențiuni greșite în registrele de stare civilă ori au fost eliberate certificate de stare civilă cu nume eronate, în baza cărora au fost eliberate alte acte;*
 - *d) când persoana în cauză are nume de familie sau prenume format din mai multe cuvinte, de regulă reunite, și dorește schimbarea acestuia;*
 - *e) când persoana în cauză poartă un nume de familie de proveniența străină și solicită să poarte un nume românesc;*
 - *f) când persoana și-a schimbat numele de origine străină într-un nume românesc, pe cale administrativă, și dorește să revină la numele dobândit la naștere;*
 - *g) când părinții și-au schimbat numele pe cale administrativă, iar copiii solicită să poarte un nume de familie comun cu al părinților lor;*
 - *h) când persoana în cauză solicită să poarte un nume de familie comun cu al celorlalți membri ai familiei, nume care a fost dobândit ca urmare a adopției, a menținerii*

numelui la căsătorie, a stabilirii filiației ori a unor schimbări de nume aprobate anterior pe cale administrativă;

- i) când soții au convenit cu ocazia încheierii căsătoriei să poarte numele de familie reunite și ambii solicită schimbarea acestuia pe cale administrativă, optând pentru numele de familie dobândit la naștere de către unul dintre ei ori să revină fiecare la numele avut anterior căsătoriei;*
- j) când persoana în cauză face dovada că a fost recunoscută de către părinte ulterior înregistrării nașterii, însă, întrucât nu a sesizat instanța pentru încuviințarea purtării numelui de familie al acestuia în timpul vieții, nu există altă posibilitate de dobândire a numelui părintelui decât pe cale administrativă;*
- k) când prenumele purtat este specific sexului opus;*
- l) când persoanei i s-a încuviințat schimbarea sexului prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă și solicita să poarte un prenume corespunzător, prezentând un act medico-legal din care să rezulte sexul acesteia;*
- m) alte asemenea cazuri temeinic justificate.*

Sunt de asemenea considerate justificate și cererile de schimbare a numelui în următoarele cazuri:

a) când persoana în cauză a adoptat minori și dorește ca aceștia să poarte un alt prenume;

b) când căsătoria a încetat prin moartea sau prin declararea judecătorească a morții unuia dintre soți, iar soțul supraviețuitor solicită să revină la numele de familie purtat anterior căsătoriei ori la numele de familie dobândit la naștere;

c) când în urma divorțului un fost soț revine la numele de familie purtat anterior și care provine dintr-o alta căsătorie, de asemenea desfăcută prin divorț, și dorește să poarte numele dobândit la naștere;

d) când în urma încetării căsătoriei prin moartea sau prin declararea judecătorească a morții unuia dintre soți celălalt soț se recăsătorește și, ca urmare a desfacerii acestei căsătorii, acesta dorește să poarte numele de familie dobândit la naștere;

e) când fostul soț dorește să poarte numele de familie pe care l-a avut în căsătorie, pentru a avea un nume comun cu copiii încredințați spre creștere și educare, cu consimțământul fostului soț, dat în forma autentică;

f) când părinții au divorțat, iar copiii încredințați spre creștere și educare unuia dintre părinți, care a revenit la numele de familie avut anterior căsătoriei, solicită să poarte numele de familie al acestuia;

g) când s-a desfășurat adopția unei persoane căsătorite care are copii minori și în urma desfacerii adopției persoana în cauza revine la numele de familie avut înainte de adopție;

h) când unul dintre soți, la încheierea căsătoriei, a luat numele de familie al celuilalt soț, nume pe care acesta l-a dobândit prin adopție, iar ulterior încheierii căsătoriei are loc desfacerea adopției.

Pentru minor, cererea de schimbare a numelui se face, după caz, de părinți sau, cu încuviințarea autorității tutelare, de către tutore. Dacă părinții nu se înțeleg cu privire la schimbarea numelui, va hotărî autoritatea tutelară.

Când cererea este făcută de unul dintre părinți, este necesar acordul celuilalt părinte, dat în formă autentică. Acordul nu este necesar în cazul în care celălalt părinte este pus sub interdicție ori este declarat judecătorește dispărut sau decăzut din drepturile părintești.

Când minorul a împlinit vârsta de 14 ani, cererea va fi semnată și de acesta.

Pentru persoana pusă sub interdicție, cererea de schimbare a numelui se face de către tutore, cu încuviințarea autorității tutelare.

În cazul în care părinții copilului sunt decedați, necunoscuți, puși sub interdicție, declarați judecătorește morți ori dispăruți sau decăzuți din drepturile părintești și nu a fost instituită tutela, în cazul în care copilul a fost declarat abandonat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, precum și în cazul în care instanța judecătorească nu a hotărât încuviințarea copilului unei familii sau unei persoane, în condițiile legii, cererea de schimbare a numelui minorului se face de către serviciul public specializat pentru protecția copilului din subordinea consiliului județean, ori, după caz, a consiliului local municipal, orașenesc, comunal sau al sectorului municipiului București.

Divorțul pe cale administrativă

Cererea de divorț pe cale administrativă se face în scris, se depune și se semnează personal de către ambii soți, în fața ofițerului de stare civilă de la primăria care **are în păstrare actul de căsătorie** sau pe raza căreia se află **ultima locuință comună a soților**.

În cererea de divorț fiecare dintre soți declară pe propria răspundere că este de acord cu desfacerea căsătoriei; nu are copii minori cu celalalt soț, născuți din căsătorie sau adoptați sau din afara căsătoriei lor; nu este pus sub interdicție; nu a mai solicitat altor autorități desfacerea căsătoriei.

Acte necesare:

- certificatul de căsătorie în original și copie;*
- certificatele de naștere în original și copii;*
- documentele cu care se face dovada identității în original și copii;*
- taxa pentru divorț este de **600 lei** și se achită la casieria primăriei Anina.*

În cazul cetățenilor străini, certificatele de naștere trebuie să îndeplinească cerințele de legalitate prevăzute în convențiile internaționale și tratatele încheiate între România și statele ai căror cetățeni sunt.

Ofițerul de stare civilă acordă soților un termen de 30 de zile calendaristice, calculate de la data depunerii cererii, pentru eventuala retragere a acesteia.

La expirarea termenului de 30 de zile calendaristice, ofițerul de stare civilă delegat verifică dacă soții stăruie să divorțeze și dacă, în acest sens, consimțământul lor este liber și neviciat, solicitând soților o declarație.

Dacă soții nu se prezintă împreună după expirarea termenului de 30 de zile, ofițerul de stare civilă întocmește un referat, aprobat de primar, prin care dosarul de divorț se clasează.

În aceleași condiții ofițerul de stare civilă clasează dosarul dacă ambii soți sau numai unul dintre aceștia înțeleg/înțelege să renunțe la divorț, dacă înainte de finalizarea procedurii de divorț, unul dintre soți este pus sub interdicție, dacă intervine nașterea unui copil sau dacă unul dintre soți a decedat, căsătoria încetând prin deces.

În ipoteza în care soții stăruie să divorțeze, ofițerul de stare civilă constată desfacerea căsătoriei prin acordul soților și eliberează certificatul de divorț care va fi înmânat foștilor soți într-un termen de maxim 5 zile lucrătoare.

ELIBERAREA EXTRASELOR MULTILINGVE

Extrasele multilingve se eliberează la cerere persoanei îndreptățite, în baza actelor de stare civilă aflate în arhiva proprie.

Cererea privind eliberarea extraselor multilingve poate fi adresată S.P.C.L.E.P. ori, după caz, primăriei u.a.t. care are în păstrare actul de stare civilă sau de la locul de domiciliu al solicitantului.

*Extrasele multilingve ale actelor de stare civilă privind **nașterea și/sau căsătoria se eliberează titularilor** sau reprezentanților legali ai acestora, iar extrasele multilingve ale actelor de stare civilă privind **decesul se eliberează membrilor familiei ori altor personae îndreptățite**. Extrasele multilingve se pot elibera și altor personae **împuternicite prin procură specială**.*

*Cetățenii români cu domiciliul în România se legitimează, în vederea eliberării extraselor multilingve, cu **actul de identitate aflat în termen de valabilitate**. (original și copie)*

Minorii în vârstă de peste 14 ani, pot solicita eliberarea extraselor multilingve de naștere sau de căsătorie în nume propriu, asistați, după caz, de unul dintre părinți sau de tutore, care semnează cererea.

Cetățenii statelor member ale U.E. și ai Confederației Elvețiene ale căror acte de stare civilă sunt înregistrate în România se legitimează, în vederea eliberării extraselor multilingve, cu documente de identitate eliberate de statele ai căror cetățeni sunt sau cu pașaport, aflate în termen de valabilitate.

Cetățenii români cu domiciliul în străinătate și străinii ale căror acte de stare civilă sunt înregistrate în România se legitimează, în vederea eliberării extraselor multilingve, cu pașaport valabil.

Extrasul multilingv se eliberează solicitantului în termen de maximum 30 zile de la data depunerii cererii.

Cererea privind eliberarea extrasului multilingv se timbrează (2 lei).